

มุหัตศจรรย วนพระ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
หลวงพ่อดัมมชโย

เราเกิดมาเพื่อนำพามาซึ่งความดีนี้แล้ว || ลือเกียรติยศ ลือนามลือ

คำนำ

วันพระ หรือ วันธรรมสวนะ เป็นวันที่พุทธศาสนิกชนควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะวันพระใหญ่ คือ วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ ยิ่งเมื่อได้ศึกษาความเป็นมาและรายละเอียดจะยิ่งตระหนักถึงความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง **เพราะมีเรื่องราวที่เกี่ยวพันกัน เป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่างมนุษยโลก เทวโลกและยมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นวันหยุดพักผ่อนในยมโลกทั้ง ๓๒๐ ขุม** เพราะฉะนั้นบุญที่หมู่ญาติอุทิศส่วนกุศลไปให้ จะได้ช่องส่งผลกันตอนนี้

ดังนั้น พุทธศาสนิกชนควรให้ความสำคัญในการสั่งสมบุญในทุกวันพระ เพราะการสั่งสมบุญย่อมนำสุขมาให้ และที่สำคัญหมู่ญาติที่ล่วงลับไปแล้วต่างเฝ้ารอบุญกุศลที่เราจะอุทิศไปให้ด้วย

สารบัญ

มหัศจรรย์วันพระ

วันพระในโลกมนุษย์	๖
วันพระในเทวโลก	๑๐
วันพระในยมโลก	๑๗
ปกิณกธรรม	๒๒

มหัศจรรย์วันพระ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

วันพระในพระพุทธศาสนา กำหนดทางจันทรคติ มี ๔ วัน คือ วันขึ้น ๘ ค่ำ, วันขึ้น ๑๕ ค่ำ, วันแรม ๘ ค่ำ และ วันแรม ๑๕ ค่ำ (ถ้าเป็นเดือนขาดก็แรม ๑๔ ค่ำ)

ในหนึ่งเดือนจะมีวันพระใหญ่ ๒ วัน คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ และวันแรม ๑๕ ค่ำ

โดยเฉพาะในวันพระใหญ่ ขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวง มีเรื่องราวที่น่าศึกษาเรียนรู้ซึ่งมีความสำคัญมาก และมีความเกี่ยวพันกันระหว่างโลกมนุษย์ เทวโลก และยมโลก

วันพระในโลกมนุษย์

>> วันแห่งการสั่งสมบุญบารมี <<

วันพระ เป็นวันสำคัญในทางพระพุทธศาสนา เป็นวันที่ทั้งพระทั้งโยมควรประกอบเหตุร่วมกันเพื่อสั่งสมบุญ พระปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่ง พระราชาทำหน้าที่อย่างหนึ่ง ซึ่งต่างก็เกื้อกูลกัน

วันพระ สำหรับญาติโยม เป็นวันที่เราควรจะได้
สั่งสมบุญกุศลให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยการทำทาน รักษาศีล เจริญ
ภาวนา เพื่อเป็นปัจจัยให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน และอุทิศ
ส่วนกุศลแก่หมู่ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว

ก่อนถึงวันพระ สาธุชนจะเตรียมปัจจัยไทยธรรม
ซึ่งมีดอกไม้อูปเทียน อาหารหวานคาว เป็นต้น สำหรับนำ
ไปถวายคณะพระภิกษุในวันพระ

วันพระ สาธุชนทั้งหลายจะนำปัจจัยไทยธรรมเหล่านั้น
ไปบำเพ็ญบุญที่วัด ไปสมาทานอุโบสถศีล ฟังธรรม
และปฏิบัติธรรม เมื่อมีกิจกรรมอะไรอันเป็นทางมาแห่ง
บุญกุศลก็ต้องชวนชวายเป็นตักตวงบุญกันให้เต็มที่ เช่น เห็น
ใบไม้ใบหญ้า เศษขยะมูลฝอยในวัด ก็ช่วยกันเก็บกวาด หรือ
ช่วยกันปิดกวาดเช็ดถู ทำความสะอาดเสนาสนะ เป็นต้น

บ้านไผ่มีบุตรหลาน วันพระก็ต้องพาเขาไปวัดด้วยทุกครั้ง เพื่อเขาจะได้โอกาสสั่งสมบุญตั้งแต่เยาว์วัย และเป็นการสร้างความคุ้นเคยกับบุญกุศลกันตั้งแต่ยังเล็กๆ จนเป็นวัฒนธรรมชาวพุทธ ที่ทุกบ้านจะพาบุตรหลานไปทำบุญที่วัดอย่างต่อเนื่อง เมื่อบุตรหลานเข้าเรียนหนังสือ ก็หาโอกาสพาไปสั่งสมบุญในวันหยุด เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนในอนาคตมีความรักและรับผิดชอบดูแลพระพุทธศาสนา

วันพระ สำหรับพระ เป็นวันที่พระได้ทบทวนเป้าหมายการบวชของตนว่า ตั้งแต่บวชมานั้น ได้ทำถูกวัดถูกประสงค์ของการบวชแค่ไหน หลังจากที่ได้ถามตัวเองว่า ขอบุญสมบัตต่อพระอุปัชฌาย์ในโบสถ์ท่ามกลางคณะสงฆ์ ต่อหน้าพระพุทธรูปปฏิมากร ซึ่งเป็นตัวแทนของพระบรมศาสดาว่า

“การบวชของเราคราวนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพียงอย่างเดียว คือ เพื่อสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ มุ่งทำพระนิพพานให้แจ้ง” เมื่อถึงวันพระ เราก็ทบทวนและตรวจตราสิกขาบทของเราว่า ครบถ้วนบริบูรณ์ไหม ถ้ายังไม่ครบ ก็ทำให้ครบถ้วน ถ้าครบถ้วนแล้วก็เป็นวันที่จะได้ทบทวนข้อวัตรปฏิบัติดีงามที่ผ่านมา เพื่อเกิดความปลื้มปิติ

เบิกบานใจในชีวิตอันทรงคุณค่าของสมณะ ซึ่งเป็นเรื่อง
ที่สำคัญมาก

เมื่อตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้ง สิ่งที่จะต้องมี
ฝึกฝนให้เต็มที คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ
เทศนา แสงหანიพพาน ซึ่งเป็นกิจสำคัญและเป้าหมาย
หลักของการบวช ดังนั้นข้อวัตรปฏิบัติของพระจะเกี่ยวพัน
เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง เมื่อหมั่นตรวจตรากายวาจาใจ
ให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างเดี่ยว ความคิด คำพูด และการกระทำ
ในสิ่งที่ติงามก็จะเกิดขึ้นเองอย่างเป็นธรรมชาติ แม้ว่า
ชาตินี้ยังไปนิพพานไม่ได้ สิ่งที่สั่งสมในชาติปัจจุบันก็
จะเป็นบุญเป็นบารมีที่จะสนับสนุนให้ไปถึงนิพพานได้
ในภพชาติถัดๆ ไป

เมื่อหมั่นทบทวนตัวเองอย่างสม่ำเสมอ เราจะเป็น
อายุพระพุทธศาสนา อยู่ในฐานะพุทธบุตรเนื่อนาบุญที่
ญาติโยมทั้งหลายหวังจะได้มาตัดดวงบุญจากเรา การ
บริโภคขบฉันต่างๆ ที่ญาติโยมนำมาถวายด้วยความศรัทธา
เราจะบริโภคด้วยความไม่เป็นหนี้ แต่อยู่ในฐานะเนื่อนาบุญ
อันสูงส่ง

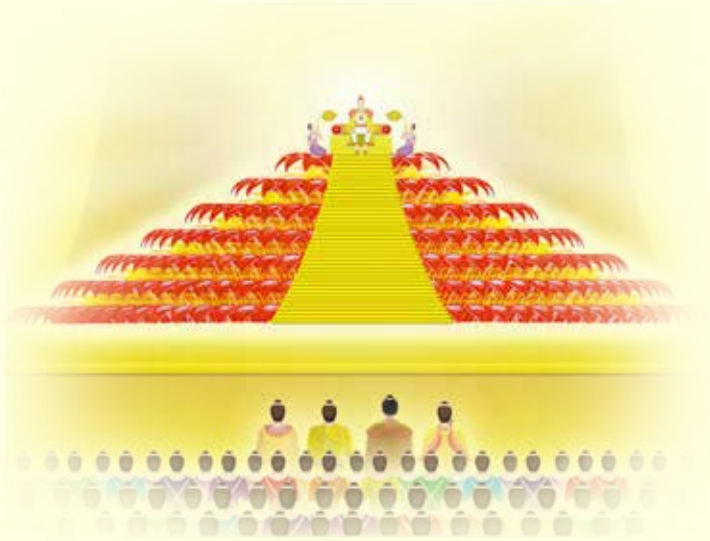
ดังนั้น ทุกวันพระ เราพึงทบทวนชีวิตสมณะว่า เป็น
โอกาสเฉพาะผู้มีบุญที่ได้มาครองผ้ากาสาวพัสตร์ เช่นเดียวกับ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอริยสาวกทั้งหลาย เราพึง
ยกระดับของเราให้สูงขึ้น ให้แตกต่างจากชีวิตของคฤหัสถ์
ที่ยังครองเรือน

วันพระในเทวโลก

>> ประชุมชาวสวรรค์ / ประกาศรายชื่อ <<

ก่อนวันพระ : ประชุมผู้บริหาร ก่อนวันพระ ๑ วัน
(วันโกน) เป็นวันประชุมฝ่ายบริหารของสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
กับผู้ปกครองชั้นจาตุมหาราชิกา ซึ่งได้แก่ ท้าวมหาราช
ทั้ง ๔ หรือท้าวจตุโลกบาล มีท้าววิรุฬหก ท้าววิรูปักษ์
ท้าวธตรฐ และท้าวเวสวัณ ที่ปกครองครุฑ นาค คนธรรพ์
ยักษ์

ฝ่ายบริหารของสวรรค์ทั้งสองชั้น จะมาเข้าเฝ้าท้าว
ลักกเทวราชบนชั้นดาวดึงส์ เพื่อประชุมปรึกษาหารือกัน
วาระการประชุมจะเกี่ยวข้องกับเรื่องบุญบาปเป็นหลัก

ในการประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมจะปรึกษาหารือกันว่า
จะอย่างไรดีให้ทุกคนไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ไม่ว่า
จะเป็นมนุษย์ก็ดี เทวดาก็ดี หรือ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ ครุฑ
กิตติ **โดยเฉพาะมนุษย์ ส่วนใหญ่ละเลยความสำคัญของ**
วันพระ ไม่ให้โอกาสตนในการสั่งสมบุญใหญ่ในวันพระ
ซึ่งน่าเป็นห่วงว่า จะประมาทหลงใช้ชีวิตเพลิดเพลิน และ
จะพลัดไปบ้ายกันเยอะ จะไปสู่สุคติโลกสวรรค์กันน้อย
เป็นต้น และหากมีวาระอื่นๆ ก็ว่ากันไป เมื่อจบการประชุม
พระอินทร์จะให้โอวาทปิดการประชุม และมอบหมายงาน

ให้ฝ่ายบริหารทั้งหลายรับผิดชอบ และให้ดูแลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ดี

หลังจากนั้น ท้าวจตุโลกบาลก็จะลงมาประชุมกับ
เสนาบดีที่ทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยในแต่ละทิศ
โดยประชุมหารือกันเรียงตามลำดับชั้นของการปกครอง และ
ถ่ายทอดลงมาเป็นลำดับ ให้กวดขันหมู่คณะของตนให้ทำ
แต่สิ่งที่ดี ไม่ให้เบียดเบียนกันเอง ไม่ไปเบียดเบียนมนุษย์
และให้ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท

วันพระ : วันประชุมใหญ่ชาวสวรรค์ในเทวสภา รับฟังโอวาทจากพระอินทร์ ประกาศรายชื่อคนทำความดี

วันพระใหญ่เป็นวาระที่ชาวสวรรค์ผู้ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตมาร่วมประชุมกันในเทวสภา เพื่อรับฟังโอวาทจากท้าวสักกเทวราช และอนุโมทนาบุญซึ่งกันและกัน

ส่วนชาวสวรรค์ที่ประมาท ก็จะไปเที่ยวเตร่สนุกสนานเฮฮาตามสวน ตามสระ บางพวกก็บริโภคกาม บางพวกก็สนุกสนานเกี้ยวพาราสีเปลื้องเปลื้องกันไปโดยไม่มีการบังคับ

ให้ชาวสวรรค์ทั้งหมดต้องมาเข้าประชุม ก็เหมือนในเมืองมนุษย์นี้แหละ วันพระใครจะเข้าวัด มาสั่งสมบุญก็ได้ ไม่เข้าก็ไม่ใช่ไร จึงมีทั้งผู้ไม่ประมาทในชีวิตกับผู้ที่ยังประมาทอยู่ ผู้ที่ไม่ประมาทก็จะเข้าวัดสั่งสมบุญกุศลเป็นเสบียงไปเบื้องหน้า ส่วนพวกประมาทก็ใช้เวลาไปกับการทำมาหากิน หรือเอาแต่สนุกสนานเพลิดเพลินกันอย่างเดียว

ในเทวสภา การประชุมจะเริ่มตั้งแต่ภาคเช้าจนกระทั่งถึงเวลาค่ำในเมืองมนุษย์

เริ่มต้น ท้าวสักกะจะให้โอวาท **เนื้อหาเน้นความไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต** แนะนำให้เจริญพุทธานุสติ ระลึกรู้ถึงพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ และกำชับว่า อย่าลืมนำไปสักการะพระธาตุจุฬามณี ซึ่งเป็นแหล่งเนืองนาบุญของชาวสวรรค์ และอย่าเบียดเบียนกัน

เมื่อถึงเวลาค่ำในเมืองมนุษย์ เป็นช่วงเวลาประกาศรายชื่อคนทำความดี ชาวสวรรค์จะตรวจตรา มองมายังโลกมนุษย์ในวันพระใหญ่ ซึ่งจะแตกต่างจากมนุษย์มองขึ้นไป เวลามนุษย์มองขึ้นไป ก็ดูพระจันทร์ขึ้นลง เต็มดวง ไม่เต็มดวง แต่ถ้ามุมมองของชาวสวรรค์จากชั้นดาวดึงส์ จะมองอีกลักษณะหนึ่ง เขาจะรู้ว่า เวลาค่ำนี้เป็นเวลาเท่าไร ในเมืองมนุษย์ ซึ่งมันแปบเดียวเมื่อเทียบเวลากับสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

ช่วงเวลาค่ำของเมืองมนุษย์ ผู้ที่มีหน้าที่รายงาน จะอ่านรายชื่อของผู้ที่สั่งสมบุญในโลกมนุษย์ทั้งหมด ตั้งแต่ทำบุญสงเคราะห์โลก ทำเป็นทีม หรือเป็นรายบุคคล กระทั่งทำบุญทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาในบุญเขตที่มีอยู่ทั่วโลก ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ช่วยคนยากคนจน กระทั่งบุญ

สมาทานอุโบสถศีล หรือทำบุญใหญ่อื่นๆ อีกมากมาย
ชื่อของคนที่ทำความดีจะไปกองอยู่ตรงนั้น เขาจะอ่านอย่าง
เร็วๆ ไปเรื่อยๆ พออ่านจบบัญชีรายชื่อ เหล่าชาวสวรรค์
จะอนุโมทนาสาธุการ เขาจะมาสรุปรายชื่อผู้ทำความดีกัน
ในวันพระใหญ่

ผู้รายงานจะอ่านรายชื่อตั้งแต่ตอนคำพระจันทร์เริ่มขึ้น
ในเมืองมนุษย์เรื่อยไปจนกระทั่งพระจันทร์ตกยามราตรี จะมี
เรื่องราวของผู้ที่บำเพ็ญบุญทุกชาติ ทุกศาสนา ส่วนใหญ่
จะเป็นเรื่องในบุญเขต ผู้ทำบุญในบุญเขตจะถูกกล่าวขานมาก

บนสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกากับชั้นดาวดึงส์ จะเป็น
ชาวสวรรค์ที่ทำบุญทั่วไป และทำบุญในบุญเขตละกัน
หลากหลาย

บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์จะมีพุทธศาสนิกชนมากกว่าชั้น
จาตุมหาราชิกา

ตั้งแต่ชั้นยามาขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเทวดาที่ทำบุญใน
บุญเขตพุทธศาสนาเป็นหลัก

วันพระในยมโลก

>> วันหยุดพักผ่อนที่ทรมาณ <<

นรกมีทั้งหมด ๔๕๖ ชุม แบ่งเป็น

มหานรก ๘ ชุม

อุสสทนรก (ชุมบรืวาร) ๑๒๘ ชุม

และยมโลก (ชุมบรืวาร) ๓๒๐ ชุม จะอยู่รอบนอก

ทุกวันพระใหญ่ ในยมโลกจะหยุดพักผ่อนที่ทรมาณ
เจ้าหน้าที่ทุกคนจะวางศีลตราวุธ หยุดการลงทัณฑ์ทรมาณ
ชั่วคราวย เหล่าสัตว์นรกก็จะมีช่วงเวลาพัก และสามารถรับ
บุญกุศลที่หมู่ญาติส่งมาให้ได้ตอนนี้ ในช่วงนั้นสัตว์นรก
บางคนก็ร้องโอดโอย เจ้าหน้าที่ในยมโลกบางคนก็คอย
ปลอบประโลมว่า “เอ้อ เจ้ายังมีกรรมอยู่นะ ต้องอดทนรับ

ใช้กรรมไปก่อน เดี่ยวญาติของเจ้าที่อยู่ในเมืองมนุษย์ ถ้าเขา
ได้ทำบุญและอุทิศส่วนกุศลมาให้เจ้า โทษหนักก็จะได้เป็น
เบา เบาก็จะได้หายไป”

เจ้าหน้าที่ในยมโลก

เจ้าหน้าที่ในยมโลกส่วนใหญ่เป็นพวกกุมภัณฑ์ และ
อีกพวกมาจากนาค ยักษ์ คนธรรพ์ ครุฑ ที่มีวิบากกรรมต้อง
มาช่วยทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ในยมโลก เมื่อปฏิบัติหน้าที่
ก็มีเหนื่อย เมื่อย และร้อน แต่ไม่ทรมานเท่าสวรรค์ เพราะ
วิบากกรรมไม่เท่ากัน

เจ้าหน้าที่ในยมโลกมีอุปนิสัยเหมือนมนุษย์นี้แหละ บาง
พวกก็ไม่อยากไปทำหน้าที่ลงทัณฑ์ทรมาน แต่บางพวก
ก็ชอบใช้กำลัง ก็เหมือนผู้คุมนักโทษบางคนในเมืองมนุษย์
ที่อยากเป็นผู้คุม ซึ่งบางคนก็เป็นผู้คุมใจพระ ก็มีคละๆ กันไป
ทั้ง ๓๒๐ ชุม และเจ้าหน้าที่ก็มีการผลัดเปลี่ยนชุดกันด้วย

ส่วนผู้พิพากษาที่นั่งบนบัลลังก์ พอถึงวันพระใหญ่
ท่านจะนั่งเฉยๆ หยุดพิพากษา ท่านไม่ได้ลุกไปเข้าห้องน้ำ
หรือมีช่วงพักเบรกแบบในเมืองมนุษย์ ยกเว้นหมดจะถึงจะ
ออกไปได้ ที่นั่นเขามีอาหารทิพย์ แต่ไม่ใช่บริโภคอาหาร
ทิพย์เสร็จแล้วจะไปเข้าห้องน้ำนะ ไม่มี ไม่เหมือนมนุษย์

จะต่างกัน หน้าที่ที่ต้องทำในยมโลกเขาจะทำกันอย่างนี้ ซึ่ง ๒๔ ชั่วโมงในเมืองมนุษย์ ก็แค่เวลาประเดี๋ยวเดียวของ ยมโลก

สิ่งสำคัญที่พุทธศาสนิกชนควรทราบ คือ **ในวันพระ ที่ยมโลกเขาหยุดทัณฑ์ทรมาน บุญที่หมู่ญาติทำอุทิศ ส่วนกุศลไปให้ จะได้ช่องส่งผลตอนนี้**

ดังนั้น ถ้าหากว่า เราเป็นชาวพุทธที่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง การทำบุญอุทิศส่วนกุศล เราผู้เป็นบุตรหลาน ญาติมิตร ก็ จะอาศัยวันพระนี้ ทำบุญแล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้บรรพบุรุษ ญาติมิตรสหายในช่วงนี้ได้ เพราะเขากำลังรอรับส่วนบุญ อยู่ ส่วนวันอื่นๆ สัตว์นรกจะไม่ว่างเว้นจากการโดน ทัณฑ์ทรมาน และยังรับบุญไม่ได้

พอถึงวันพระใหญ่ บุญจะได้ช่องส่งผล ถ้าสัตว์นรก
หมดกรรมก็จะหลุดจากยมโลกทันทีเลย หรือถ้าโชคดีอาศัย
บุญของญาติในปัจจุบันที่ทำส่งไปให้หลุดพ้นจากตรงนั้น
บวกกับบุญเก่าของตัวที่เคยทำเอาไว้ได้ช่องส่งผล ก็จะไป
เกิดใหม่ ส่วนจะไปเป็นอะไรนั้นขึ้นอยู่กับกำลังบุญใน
ขณะนั้น

เพราะฉะนั้น พอถึงวันพระ เราทำบุญอุทิศให้หมู่ญาติ
ของเราคนไหน ให้เราอุทิศเจาะจงไปเลย ถ้าเขาไปอยู่ใน
ยมโลก ก็จะได้รับบุญจากการอุทิศบุญได้ แต่ถ้าหากไป
มหานรก หรืออุสสहनรก ยังรับบุญไม่ได้ บุญที่อุทิศไปนี้
ก็จะมาคอยอยู่ที่ยมโลก เมื่อพ้นกรรมจากมหานรก เขาจะ

ไปรับภัตต์ทรมานต่อที่อุสสทนรก พ้นจากอุสสทนรกแล้ว
จึงมาที่ยมโลก ก็จะสามารถรับบุญตรงนี้ได้

ดังนั้น วันพระใหญ่จึงเป็นวันที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง
ที่ชาวพุทธควรศึกษาและอบรมบุตรหลานให้เข้าใจในความ
พิเศษของวันพระ ซึ่งมีอานิสงส์เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันใน
มนุษย์โลก เทวโลก และยมโลก ยิ่งไปกว่านั้น **ในวันพระใหญ่
พระนิพพานท่านส่งผังสำเร็จมาสำหรับผู้ที่ตั้งใจประพฤติ
ปฏิบัติธรรมในวันนี้ ให้เข้าถึงธรรมได้อย่างง่ายๆ เช่นเดียว
กับที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ที่ทรงบรรลุนิพพาน
ในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ**

เพราะฉะนั้น วันพระจึงเป็นวันที่เราจะต้องมาสั่งสมบุญ
สั่งสมบารมี และอุทิศส่วนกุศลให้แก่หมู่ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว
และใครที่มีความเพียรตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรมในวันพระนี้
จะนั่งได้ดีเป็นพิเศษ นี่เป็นเรื่องราวย่อๆ สำหรับวันพระ
ที่ทุกคน ไม่ใช่เฉพาะชาวพุทธควรจะได้ศึกษาเอาไว้

๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

คลิปเนื้อหาเพิ่มเติม

ปกิณกธรรม

ทำไมต้องทำบุญ

๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน ?

ประเพณีของชาวพุทธ เมื่อมีผู้เสียชีวิต เรามักจะคุ้นเคยกับการทำบุญให้ผู้ตาย คือ ทำบุญ ๗ วัน ๕๐ วัน และ ๑๐๐ วัน เคยสงสัยไหมว่า ทำไมต้องเป็นอย่างนั้น

การทำบุญ ๗ วัน คือ ช่วงที่ผู้ตายยังวนเวียนอยู่ในเมืองมนุษย์ นี่สำหรับผู้ที่ไม่ได้ไปมหานรก ผู้เป็นญาติก็จะได้มีโอกาสนี้ ๗ วันนั้นส่งบุญไปช่วยกันได้

การทำบุญ ๕๐ วัน คือ ช่วงที่กำลังรอคอยการพิพากษาจากพญายมราชในยมโลก คือไปเข้าคิวคอยอยู่ในช่วงนี้

การทำบุญ ๑๐๐ วัน คือ ช่วงระหว่าง ๕๐ - ๑๐๐ วัน เป็นช่วงพิพากษา และส่งไปเกิดเป็นอะไรต่ออะไร เช่น ไปเกิดในยมโลก ไปเป็นมนุษย์ เป็นเทวดา เป็นเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ช่วง ๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน จะเป็นช่วงที่กายละเอียดรับบุญได้ นี่คือหลักการ ส่วนใหญ่มักจะเป็นอย่างนี้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะฉะนั้น ภายใน ๗ วัน ๕๐ วัน และ ๑๐๐ วัน ก็จะต้องรีบทำบุญทุกบุญให้เต็มกำลังแล้วอุทิศไปให้ผู้เสียชีวิต

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ติดป้าย “วันนี้วันพระ”

วันนี้หลวงพ่อบอกพูดเรื่องป้าย “พຼຸ່ງนี้วันพระ” กับ “วันนี้วันพระ” ป้ายจะมี ๒ ด้าน ด้านหนึ่งเขียนไว้ว่า “พຼຸ່ງนี้วันพระ” อีกด้านหนึ่งเขียนว่า “วันนี้วันพระ ทำใจให้เข้าถึงพระในตัว” ป้ายนี้จะเป็นแสงสว่างให้กับทุกคนที่เขาได้มาพบเห็น

พຼຸ່ງนี้ “วันพระ”

วันนี้ “วันพระ”

ทำใจให้เข้าถึง พระในตัว

มีหลวงปู่รูปหนึ่งอายุ ๘๐ ปีเศษ พอท่านได้เห็นป้าย
“วันนี้วันพระ” ที่ต่างจังหวัด ท่านบอกว่า ท่านมีปิติน
น้ำตาไหล

วันพระเมื่อก่อน ๔๐ ปีที่ผ่านมา ตอนที่ท่านอายุ ๒๐
ถึง ๔๐ ปี ชาวพุทธยังให้ความสนใจกับวันพระกันอยู่
วัดวาอารามคึกคักไปด้วยพุทธศาสนิกชนมาบำเพ็ญบุญ
มาฟังธรรม มาจำศีลทำภาวนากัน แต่ ๔๐ ปีหลังนี้ ท่าน
บอกว่า ไม่เคยเห็นเลย ท่านรู้สึกเสียดายว่า ภาพเก่าๆ ที่ตั้งมา
นั้นจะสูญหายไปจากเมืองไทย ซึ่งเป็นศูนย์กลางของ
พระพุทธศาสนาของโลก นั่นก็หมายถึงว่า จะสูญไปจากชาว
โลก และสูญไปจากโลกใบนี้ด้วย

พอท่านเห็นป้ายนี้กลับมาใหม่ถึงกับน้ำตาไหล ท่าน
บอกว่า ในบั้นปลายชีวิตของท่านก่อนจะมรณภาพได้ชื่นใจ
เห็นป้ายนี้ก็คุ้มแล้ว นี่เป็นคำรำพึงของพระผู้เฒ่า ผู้รู้ราตรี
นาน ผ่านโลกมามาก ได้รำพึงออกมา

**ลูกทุกคนเกิดมาต้องช่วยกัน
ปฏิวัติพัฒนาโลกที่มีดมัวให้ใสขึ้น
ให้เป็นโลกแก้วให้ได้**

สิ่งใดก็ตามที่ทำให้โลกโลเป็นแก้วได้ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่
ลูกทุกคนต้องมีจิตสำนึกในการที่จะร่วมมือร่วมใจกันทำ
ให้ได้ในยุคของเรา เราเป็นนักสร้างบารมี ต้องไวต่อการ
สร้างบารมี เห็นอะไรที่เป็นทางมาแห่งบุญก็รีบยกมือ
ก่อนจะถูกช่วงชิงชีวิตไป เราจึงควรชิงช่วงชีวิตตอนนี้มา
สร้างบารมีนะลูกนะ

หลวงพ่อยากให้ป้ายนี้อยู่หน้าบ้านของลูกผู้มีบุญ
ทุกคน เพื่อที่จะแจ้งให้ชาวพุทธที่หลงลืมสิ่งที่ตั้งมานี้ ได้
หวนย้อนกลับคืนมาถึงในวันที่โลกยังโลอยู่ เพราะฉะนั้น
นำป้ายไปติดที่หน้าบ้าน ก่อนวันพระวันหนึ่ง และวันพระ
อีกวันหนึ่ง

หลวงพ่คิดว่า ใครได้เห็นป้ายนี้แล้วจะเกิดแรงบันดาลใจ
ในการที่จะระลึกนึกถึงพระรัตนตรัย เมื่อใดที่สิ่งเหล่านี้
ย้อนคืนกลับมาสู่ในใจของชาวพุทธอีก วันที่สดใสก็จะ
กลับคืนมา ลูกหลานของเราจะได้รับประโยชน์ และจะเป็น
ทางมาแห่งบุญของพวกเราด้วย ในฐานะที่เป็นผู้ให้แสงสว่าง
แก่โลก

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

วันพระถือศีล ๘

วันธรรมดาถือศีล ๕

วันธรรมดา ชาวพุทธต้องถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ และควรถือศีล ๘ ในวันพระ เท่ากับเราได้เป็นต้นบุญต้นแบบ ในการช่วยกันฟื้นฟูวันพระให้ชาวพุทธทั้งหลายได้เห็นคุณค่า

วันพระไหนที่ตรงกับวันทำงาน เราก็กถือศีล ๘ เมื่อเพื่อนร่วมงานถามเราจะได้อตอบว่า เรากถือศีล ๘ เพราะวันนี้เป็นวันพระ ใหม่ๆ เขายังไม่เข้าใจ เขาอาจจะหัวเราะ และว่าเราเซย เรางมกย หรืออะไรก็แล้วแต่ เรากก็ตั้งใจเย็นๆ ค่อยๆ อธิบายให้เขาฟังว่า ไม่ใช่เซย ไม่ใช่งมกย แต่นี้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวพุทธ เราเป็นชาวพุทธเรากก็ต้องปฏิบัติอย่างนี้ แล้วอีกหน่อยเสียงหัวเราะจะค่อยๆ หายไปทีละคนสองคน แล้วก็จะเปลี่ยนมาเป็นความเลื่อมใส

แม้บางคนจะยั่วเย้า แต่ถ้าเรายิ้มแย้ม และตอบไปด้วยเหตุผล แม้ภายนอกเขาจะยั่วเย้าอย่างไร แต่ในใจเขาเลื่อมใส

แล้วเขาจะเกิดแรงบันดาลใจที่อยากจะมาศึกษาธรรมะ
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราก็ได้บุญด้วยในฐานะเป็น
ผู้แนะและเป็นผู้นำ

“แนะ” คือ ให้ธรรมทาน “นำ” คือ ทำให้ดู
ได้ทั้งประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน
และเป็นทางมาแห่งบุญของเราด้วย

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

จุดประทีปทุกวันพระ

ทุกวันพระ หลวงพ่อขอเชิญชวนให้จุดประทีปเอาไว้หน้าบ้าน เพื่อจะได้บอกให้ทุกคนได้รับทราบว่า วันนี้เป็นวันพระ เพราะว่าวันพระถูกหลงลืมกันไป จนกระทั่งไม่มีใครสนใจ หรือให้ความสำคัญมากเพียงพอเหมือนบรรพบุรุษของเรา แต่ในยุคของเรา เราทำให้เกิดเพื่อมาสร้างบารมี มาเป็นต้นบุญต้นแบบ มาเป็นแสงสว่างต่อเพื่อนมนุษย์

เพราะฉะนั้น **ทุกวันพระเราก็จะต้องจุดประทีปเอาไว้หน้าบ้าน เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ผู้ที่ผ่านไปผ่านมา ได้ระลึกนึกถึงพระรัตนตรัย นึกถึงว่า วันนี้เป็นวันพระ ควรจะทำแต่สิ่งที่เป็นกุศลธรรม และได้เป็นหัวข้อ**

สนทนา เพราะเมื่อเขาเห็นแล้ว ก็จะเกิดคำถามว่า ทำไมถึง
จุดประทีป เราจะได้อธิบายให้เขาฟัง อีกประการหนึ่ง อยาก
ให้บ้านเมืองของเราสว่างไสว เพราะดูเหมือนว่าเดี๋ยวนี้สิ่งที่
ผิดๆ กำลังจะทำให้ถูกต้อง หลวงพ่อดูแล้วสลดใจ

ถึงเวลาที่เราจะไปชักชวนกันมาถอยหลังลงคลองกัน
เถิด แต่เป็นคลองธรรม คือ ความถูกต้องดีงามที่บรรพบุรุษ
ของเราประพาสสืบทอดกันมา เดี่ยวนี้มันจะสูญหายไป
หมดแล้ว เพราะฉะนั้นพอถึงวันพระ ไม่ว่าวันพระเล็ก
วันพระใหญ่ ไปจุดประทีปดวงเล็กๆ ไว้ที่หน้าบ้านของเรา
เอาที่ไม่ต้องลงทุนสูงนะ จุดเอาไว้พอที่จะเป็นเครื่องหมาย
หรือสัญลักษณ์ให้เขาเห็นว่า “อ้อ...วันนี้วันพระนะ”

๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

วันพระบำเพ็ญบุญ

วันพระ คือ วันที่พระจะมาทบทวนสิกขาบทว่า ๗ วัน ที่ผ่านมา ได้ปฏิบัติถูกต้องตามธรรมวินัยครบถ้วนบริบูรณ์ ไหม ถ้าครบถ้วนบริบูรณ์ก็ปลื้ม ถ้าขาดตกบกพร่องก็ต้องแก้ไขกัน ตักเตือนตัวเองบ้าง เตือนซึ่งกันและกันบ้าง เพราะวัตถุประสงค์หลักของการบวชเพื่อมุ่งหวังจะทำพระนิพพาน ให้แจ้ง เพราะฉะนั้นสิ่งอะไรที่ขาดตกบกพร่องจะต้องรีบปรับปรุงแก้ไข

ส่วนญาติโยมทั้งหลายก็ถือโอกาสในวันพระ ไปบำเพ็ญบุญ ไปฟังธรรม ปฏิบัติธรรมร่วมกัน

ในปัจจุบันนี้ การให้ความสำคัญของวันพระ รู้สึกลดน้อยถอยลงไปเรื่อยๆ **เราจะต้องช่วยกันฟื้นฟูวันแห่งความสว่างให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ แล้วให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นในยุคของเรานี้แหละ** แม้ว่าจะเริ่มต้นจากกลุ่มเล็กๆ ต่อไปก็จะค่อยๆ ขยับขยายกันไปเรื่อยๆ ก็จะเป็นทางมาแห่งบุญของเรา รวมทั้งประพาดตัวของเราให้เป็นตัวอย่างที่ดี เพราะโลกขาดแคลนตัวอย่างที่ดีๆ เราจะได้เป็นต้นบุญต้นแบบกัน

๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เข้าถึงฐานะ ๕ ประการ

วันนี้วันพระ...

การที่ยังมีวันพระอยู่ในประเทศไทย เพราะว่าเรายังมีวัด ๓๐,๐๐๐ กว่าวัด มีพระ ๓๐๐,๐๐๐ กว่ารูปทั่วประเทศ ถ้าไม่มีวัด ไม่มีพระ วันพระก็คงไม่มีแล้ว ดังนั้นเราควรยกย่องเชิดชูและหวงแหนวันพระเอาไว้ให้ดี

เมื่อถึงวันพระ เราจะต้องทำกิจกรรมให้เป็นวันที่พิเศษ โดยการเข้าวัด นำภัตตาหารไปถวายพระ นิมนต์พระท่านเทศน์ ฟังธรรม ช่วยกันปิดกวาดลานวัด ทำความสะอาดเสนาสนะสงฆ์ทั้งหลาย

การเห็นสมณะเป็นทางมาแห่งบุญของเรา เพียงแค่เห็นสมณะแล้วจิตเกิดความเลื่อมใสในสืลาจารวัตร ข้อวัตรปฏิบัติของท่าน เห็นว่าท่านเป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุของพระศาสนา แค่นี้แล้วเกิดจิตเลื่อมใส ละโลกก็ได้ไปสวรรค์แล้ว

แต่ถ้าหากว่า นอกจากเลื่อมใสแล้ว เรายังพนมมือไหว้ท่าน นิมนต์ท่านมาบ้าน ปูอาสนะให้ท่านนั่ง อาณิสสฺสนี้

จะทำให้ไปเกิดในตระกูลสูง เพราะว่ามีความอ่อนน้อม
ถ่อมตน บุญบุคคลที่ควรบูชา

พอนิมนต์ท่านนั่งแล้วเกิดกุศลศรัทธาอยากจะทำทาน
เพื่อละความตระหนี่ แค่คิดอยากจะเอาไทยธรรมถวายท่าน
มีน้ำอยากถวายน้ำ มีภัตตาหารอยากถวายภัตตาหาร เพียง
แค่คิดอยากจะถวาย นอกจากจะเกิดในตระกูลสูงแล้ว ยัง
ทำให้มียศถาบรรดาศักดิ์ด้วย

เมื่อคิดอยากถวายแล้วได้ถวาย ไม่ว่าจะถวายภัตตาหาร
ถวายน้ำ หรือถวายอะไรก็แล้วแต่ ด้วยจิตที่เลื่อมใส
ท่านเรียกว่า **สร้างมหาทานบารมี** ต่อไปในภพเบื้องหน้า
จะร่ำรวยมีสมบัติใหญ่

พอถวายภัตตาหารเสร็จแล้ว ขอให้ท่านแสดงธรรม
และเราก็ตั้งใจฟังธรรม เราจะได้ดวงปัญญา จะเฉลียวฉลาด

เพราะฉะนั้น ทุกวันพระไปทำ ๕ อย่างนี้ให้ครบ เห็น
สมณะแล้วเลื่อมใส พนมมือไหว้ นิมนต์ท่านมาบ้าน
ปูอาสนะให้ท่านนั่ง อยากจะทำบุญกับท่าน ได้ลงมือ
ถวาย แล้วก็ฟังธรรม ถ้านิมนต์พระมาที่บ้านไม่สะดวก
เราก็เอาตัวของเราไปที่วัดแทน

ทำครบ ๕ อย่างนี้แล้ว อาณิสสสังฆใหญ่ก็จะเกิดขึ้น
กับเรา ๕ อย่าง คือ ได้ไปสวรรค์ ได้เกิดในตระกูลสูง มี
ยศถาบรรดาศักดิ์ รวย มีดวงปัญญา และที่สำคัญจะมี
วันพระคู่ประเทศไทยตลอดไป

๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

วัดไม่ใช่วิก

“วันพระ” ให้ไปเข้าวัดใกล้บ้านเรานะ ไปฟังธรรม ปฏิบัติธรรม แล้วก็บำเพ็ญบุญ ทำอย่างนี้ให้เป็นเรื่องปกติ แล้วพาลูกหลานตัวเล็กตัวน้อยเข้าวัดฟังธรรม ปฏิบัติธรรม บำเพ็ญบุญด้วย อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา ในฐานะที่เราเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี เพื่อจะได้เป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรม ชาวพุทธ ปักหลักให้ยั่งยืนยิ่งขึ้นไป

“วัด” เป็นสถานที่ประดิษฐานเฉพาะพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เท่านั้น ญาติโยมเข้าไปก็เพื่อไปเคารพสักการบูชาพระรัตนตรัย ไปฟังธรรม ปฏิบัติธรรม บำเพ็ญบุญ วัดจึงควรเป็นสถานที่ที่สงบ สงัด วิเวก อย่าเอาเสียงอะไรที่อีกทีก็เข้าไปในวัด หรือสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เช่น ภาพยนตร์ หรือการละเล่นต่างๆ เข้าไปในวัด เพราะแค่อุโบสถศีล (ศีล ๘) เขายังไม่ดูการละเล่นกันเลย แต่พระท่านถือศีล ๒๒๗ ข้อ

เพราะฉะนั้น ในฐานะที่เราเป็นญาติโยม เราก็ไม่ควรนำสิ่งเหล่านี้เข้าไป เมื่อนำเข้าไปแล้ว เราจะไปโทษว่า

พระเถรดูก็หาควรไม่ ดังนั้น ให้เอาหนึ่ง ละคร การละเล่น
ต่างๆ ไปไว้ที่วัด ไม่ใช่ที่วัด และสิ่งไม่ดีทั้งหลายอย่านำเข้า

ต้องช่วยกันทำวัดให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสมต่อการ
บำเพ็ญสมณธรรมของพระภิกษุสามเณรในวัด เป็นสถานที่
ที่เราจะไปฟังธรรม ไปปฏิบัติธรรม แล้วก็บำเพ็ญบุญของเรา
และลูกหลานกันนะ

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

วันพระต้องไปวัด

เราชาวพุทธต้องหยุดวันพระ ไปเข้าวัด ไปฟังธรรม ปฏิบัติธรรม บำเพ็ญบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ หรืออย่างน้อยก็ ๓ ประการ คือ ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา เป็นต้น และทุกครั้งที่เป็นวันพระ อย่าลืมชวนบุตรหลานของเราไปด้วย

เตรียมภัตตาหารหวานคาวไปถวายพระภิกษุ สามเณร และเลี้ยงผู้ประพาศธรรมที่วัด ไปช่วยกันทำความสะอาดวัด ปัดกวาดเสนาสนะ อะไรเป็นทางมาแห่งบุญเราทำทั้งนั้น ไม่ว่าจะเก็บขยะมูลฝอย จัดวางรองเท้าให้เป็นระเบียบ

ให้ความเคารพในบุญสถาน ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระรัตนตรัย เคารพในพุทธบุตร เราจะประเคนภัตตาหารก็ให้เคารพในทาน จะฟังธรรมก็ต้องเคารพในธรรม

แล้วก็นำแต่สิ่งดีๆ เข้าไปในวัด สิ่งไม่ดีให้อาออกไปนอกวัดให้หมด เช่น สุราเมรัย บุหรี่ ยาเสพติด ภาพลามก อนาจาร สิ่งไม่ดีทั้งหลายเหล่านี้ให้อาออกไปให้หมดเลย นี่คือนิสัยที่ปู้ย่ายายได้ปฏิบัติเป็นเนติแบบแผนสืบต่อกันมา แต่ปัจจุบันเราปล่อยปละละเลยไม่สนใจ

เพราะฉะนั้น ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องฟื้นฟูสิ่งดีๆ นี้ให้หวนคืนกลับมาใหม่

๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อานิสงส์

การใส่ชุดขาวไปวัด

เราชาวพุทธเวลาไปวัดหรือไปร่วมงานบุญต่างๆ ควรแต่งกายด้วยชุดขาวๆ ที่สุภาพเรียบร้อย

การสวมใส่ชุดขาวๆ ไปวัดจะมีอานิสงส์ คือ

๑. ชุดขาวจะทำให้เราเกิดจิตสำนึกในการเป็นอุบาสก อุบาสิกาผู้นั่งใกล้ต่อพระรัตนตรัยมากขึ้น ทำให้เกิดความสำรวมระมัดระวังกิริยามารยาทไปโดยอัตโนมัติ

๒. ทำให้จิตใจสงบ สะอาด ผ่องใส เป็นการเตรียมตัวก่อนการฟังธรรม ปฏิบัติธรรม เป็นเหตุให้เข้าถึงธรรมได้ง่าย

๓. ประหยัดและเกิดความเสมอภาค ไม่มีการประกวดประชันกันว่า ใครรวย ใครจน ใครสวย ใครหล่อ พอเข้าวัดทุกคนเสมอภาคเหมือนกันหมดในการสร้างบารมี สร้างความดี

๔. ทำให้สร้างบุญได้เต็มที่ เพราะใส่ชุดขาวจะทำให้ไป
เที่ยวที่อื่นได้น้อยลง

๕. ดูแล้วงดงามตา เป็นต้นบุญต้นแบบ เป็นที่เลื่อมใส
แก่มหาชนทั้งหลาย

๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

วันพระต้องละนิวรณ์

จะละนิวรณ์ ๕ ได้ ลัดที่สุด คือ นึกถึงพระในตัว นึกถึงพระแล้ว เรื่องแพะๆ ก็ไม่เข้ามา มีแต่องค์พระใสๆ อยู่ในตัว ถ้าเรานึกถึงเรื่องกามราคะ กามฉันทะมันก็เกิด นึกถึงเรื่องโกรธคนนั้น คนนี้ มันก็โกรธ ขุ่นมัว

ใจเรานึกได้ที่ละอย่าง เมื่อเรารู้ธรรมชาติของใจอย่างนี้แล้ว ก็นึกอย่างเดียวไปเลย วิตามินรวม Whole in one คือ นึกถึงองค์พระใสๆ หรือดวงใสๆ ในตัว ซึ่งเป็นวัตถุธรรมาเลศ นึกแล้วใจบริสุทธิ์ผ่องใส ละนิวรณ์ได้ ใจสบาย ไม่ขุ่นมัวเลย

๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

ปฏิบัติสะดวก บรรลุเร็ว

วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เป็นวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทุกพระองค์ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นวันที่พระ
นิพพานตลอดแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาลทั้งหมดเลย
ท่านจะส่งผังสำเร็จ ส่งบุญละเอียด มาให้กับผู้ที่ปฏิบัติธรรม
ให้ปฏิบัติธรรมะได้สะดวก เข้าถึงธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่วน
วันอื่นๆ พญามารยังกันได้อยู่ แต่วันนี้จะกันได้น้อยกว่า

ดังนั้น วันพระใหญ่ ขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวง
ราตรีหนึ่งดงาม อย่าให้มันผ่านไป **เมื่อบนท้องฟ้าสว่างด้วย
จันทร์วันเพ็ญ ในท้องเราก็ต้องสว่างด้วยดวงธรรม
ภายใน** ให้นั่งธรรมะกันให้ดี ให้ใจใสๆ จะได้สว่างไสวทั้ง
ภายในและภายนอกนะ

๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เพียรวันเพ็ญ

คืนนี้ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ พระจันทร์เต็มดวงสว่างไสว
เราอย่าให้ราตรีที่งดงามนี้ผ่านไปเฉยๆ ควรทำความเพียร
กันเท่าที่จะทำได้ บนท้องฟ้าสว่างด้วยแสงจันทร์ ภายในของ
เราก็ต้องสว่างด้วยแสงธรรม

ทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ พระนิพพานจะส่งพลังสำเร็จที่จะบรรลุมรรคผลนิพพานมา วันนี้ เราจะต้องคลายความผูกพันใน
ทุกสิ่ง ไม่ยึดมั่นถือมั่นอะไรเลย ให้มีแต่ตัวกับหัวใจและ
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ คิดว่าสมบัติเรามีเพียงแค่นี้

ถ้าเราให้โอกาสกับตัวเองในการทำความเพียร และทำ
อย่างถูกหลักวิชา เราจะต้องสมหวังอย่างแน่นอน

๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

วันพระให้ไปเข้าวัดใกล้บ้าน
ไปฟังธรรม ปฏิบัติธรรม บำเพ็ญบุญ
...และถืออุโบสถศีล...
แล้วพาลูกหลานตัวเล็กตัวน้อย
เข้าวัดด้วย
อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา
ในฐานะที่เราเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี
เพื่อเป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรมชาวพุทธ
ปักหลักให้ยั่งยืนยิ่งขึ้นไป

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

มหัศจรรย์วันพระ

ในทรรศนะโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
โดย หลวงพ่อธัมมชโย (ไชยบุญ ธรรมชโย)

ที่ปรึกษา

พระครูสมุห์ณรงค์ ทนตจิตโต
พระไชยยศ ยสวโส
พระมหาอภิรักษ์ ยโสธโร
พระมหาวิริยะ ธรรมสารี ป.ธ.๙

พระมหาสมเกียรติ วรยโส ป.ธ.๙
พระครูใบฎีกาอำนวยการ มุนิสกุโก
พระมหาอรรถพล กุลสิทฺโธ ป.ธ.๙
ดร.ชนิดา จันทราศรีไศล บ.ศ.๙

บรรณาธิการบริหาร

ขวัญจิตต์ จิตสินธุ์

กองบรรณาธิการ

พระมหาวิระพงษ์ นิยมโล
ภัทรพร รัตนันทาวที
สุธิดา จินดาภิณฑุล
จินดา ช่วยเกิด

จารุวรรณ วคินสกุล
ระพีพรรณ ใจภักดี
ไพบูลย์ สืบสาย
สุพิชญา ศรีสุกุล

ภาพ สถาบันพุทธศิลป์แห่งโลก

รูปเล่ม สุพัตรา ปัญญาแสง

ลิขสิทธิ์ วัดพระธรรมกาย อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี

พิมพ์ครั้งที่ ๑ วันธรรมชัย ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

หลวงพ่อดมฺมชโย (ไชยบุญ ธรรมชโย).

มหัศจรรย์วันพระ.- ปทุมธานี : วัดพระธรรมกาย, 2566.
48 หน้า.

1. ธรรมเทศนา. 2. ธรรมะกับชีวิตประจำวัน. 1. ชื่อเรื่อง.

294.315

ISBN 978-616-604-051-7

วันพระหรือวันธรรมสวนะเป็นวันที่
พุทธศาสนิกชนควรให้ความสำคัญ
โดยเฉพาะวันพระใหญ่ คือ วันเพ็ญ
ขึ้น ๑๕ ค่ำ เพราะมีเรื่องราวที่เกี่ยวพัน
กัน เป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่าง
มนุษย์โลก เทวโลก และยมโลก

วันพระเป็นวันพิเศษ เป็นวันหยุด
ทัณฑ์ทรมานในยมโลกทั้ง ๓๒๐ ชุม
เพราะฉะนั้นบุญที่หมั่นญาติอุทิศส่วนกุศล
ไปให้จะได้ช่องส่งผลกันตอนนี้